בס"ד

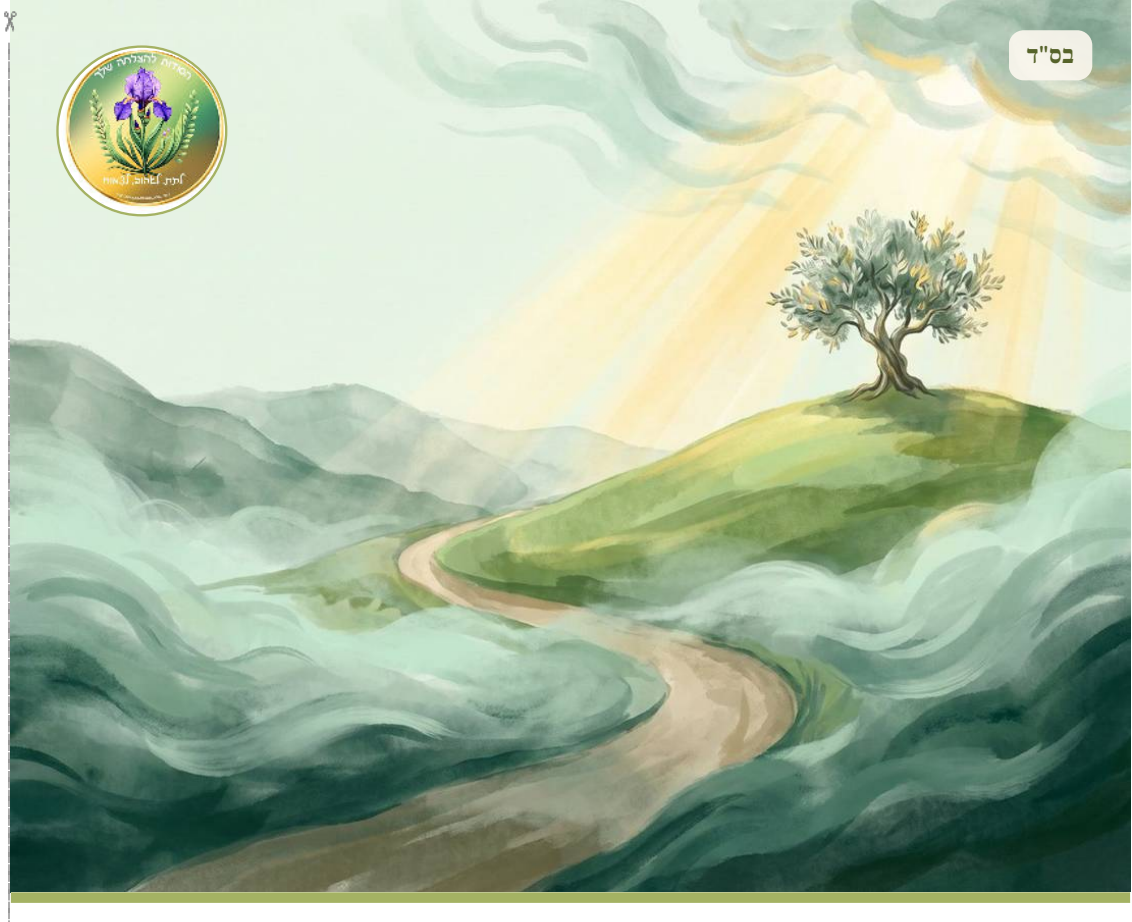

פרשת ראה

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

והקללה אם לא תשמעון וסרתם מן...	6
דרך מבוא השמש (דברים יא, ל)	7
כי אתם עוברים את הירדן	8
ושמרתם לעשות את כל החוקים...	8
כל אחד משבעה שמות הקודש אסור...	8
כי אם אל המקום אשר יבחר... (דברים יד, כד)	9
כי אל המקום אשר יבחר... (דברים יד, כד)	10
והניח לכם מכל אויבכם מסביב וישבתם... (דברים יב, י)	11
ושמחתם בכל משלח ידכם ...ושמחתם לפני...	12
אשר בשמיים ממעל ואשר בארץ מתחת	13
כי ירחיב השם אלוקיך את גבולך	13
רק הדם לא תאכלו... (דברים יב, טז)	14
למען ייטב לך ולבניך (דברים יב, כח)	14
נביא מקרבך אשים לך...	15
לא תתגודדו	17
לא תקפוץ את ידיך	18
והיית אך שמח (דברים טז, טו)	18

בס"ד

פרשת ראה

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הפרשה מתחילה במילה **ראה**. כותב רבינו חיים פלאג'י, עליו השלום, ראשי תיבות ראה אלול הגיע. לכן, תמיד הפרשה הזאת יוצאת השבת שלפני ראש חודש אלול. השבת הקרובה היא שבת מברכין והימים שלישי ורביעי הם ראש חודש. וביום חמישי מתחילים סליחות. כדאי לעשות את הסליחות באשמורות הבוקר ולא בחצות הלילה. הקב"ה יש לו 18,000 עולמות שהוא מטייל ושט בהם בלילה. בשעה האחרונה של הלילה לפני עלות השחר יורד הקב"ה לעולם הזה. הקב"ה שמח שאנו מתפללים, והתפילה עושה רושם בשמיים. וגם הזוהר אומר, שאם יש לך בעייה הזמן הכי מתאים זה בעלות השחר. עלות השחר זה בסביבות ארבע ומשהו, זה הזמן לבקש רחמים. ראש חודש אלול הוא יום גדול מאד. יום שני זה יום כיפור קטן. ביום הזה עושים התרת נדרים, מפני שזה 40 יום לפני יום הכיפורים. אם אדם עשה עוון קשה מאד, כגון 24 דברים שמעכבים את התשובה או אם היה גורם לאחרים שלא יעשו מצווה. באו לעשות איזה מצווה והוא אמר אין צורך וכולם התקררו בגללו. זה קבל נידוי בשמיים וארבעים יום התפילה שלו לא עולה. הזוהר אומר שהאוכל בשר וחלב יש דמות מזיק מצויירת מעל ראשו, ואם יביא בן בימים האלה יהיה הבן הזה בן בליעל. לכן אנחנו עושים 40 יום לפני יום הכיפורים התרת נדרים. שביום הזה השערים לא ינעלו, שהשערים יהיו פתוחים לקבלת התפילות.

הגאון מוילנה, שואל, הפסוק כאן לא מסודר ע"פ הדקדוק. ראה לשון יחיד. נותן לפניכם לשון רבים. ואח"כ כל הזמן מדבר בלשון רבים. למה פתח בלשון יחיד. הוא אומר דבר מבהיל. לא כל מה שאחרים עושים ואפילו רבים זה נכון. לעיתים אפילו רבים טועים. אל תלמד מהטועים, תסתכל בשלחן ערוך, תשאל את הרב שלך. אל

תסתכל מה אחרים עושים. כשאתה עומד בכביש ויש כמה נתיבים תחפש את הנתיב הפנוי.

הספורנו כותב שההשגחה העליונה גזרה שעם ישראל חייב לבחור לו את הדרך. או הטובה או הלא טובה, לא אמצע. הניסיון בעקבות משיח היא איזו דרך אתה בוחר הדרך הטובה או הדרך המוטעית. מי שיש לו עיניים לראות ואזניים לשמוע יביט ויראה מהי הדרך הנכונה. אין אמצע. אצל אומות העולם יש שקר, כל האמונות שלהם אמונות טפלות. אל תלמד מהם. האמת שלהם היא שקר.

בגרמניה בזמן ההשכלה הארורה, היו כמה רשעים שהתחילו לחבל בכרם אלוקים צבאות. והם למדו תורה. ולומדים המה להרע. היו שלושה בישיבת וולוז'ין, בזמן הנציב מברלין, שהיה מבריק וגאון, היו שם בישיבה, שלושה שיש על שמם רחובות בצפון תל אביב וקצת גם ברחביה. אחד מהם שמכונה המשורר הלאומי, רשע כזה שאמר שהוא שונא את הערבים כי הם מזכירים לו את הספרדים, שלומדים את השירה שלו לבגרות, קוראים לו ח.נ.ב. , והשני מכונה אחד העם והשלישי מנדלה מוכר ספרים. והיו כופרים בעיקר וחוטאים להשם יתברך. יש עליהם מעשה נורא, שפעם אחת ירד ראש הישיבה בעצמו לחדרים אחרי שאכלו את החמין, הם היו מעשנים סיגריות בתוך הישיבה. אמר להם היום שבת, מה עניין של הסיגריות. אחד אמר, שכחתי ששבת, השני אמר, מתוך הרגל אחרי האוכל אני מעשן, והשלישי ח.נ.ב אמר, אני שכחתי לסגור את החלונות. אמר ראש השיבה אלה שלושתם יצאו רשעים, אבל זה יצא רשע במיוחד.

המלבי"ם, רבי לייבוש בן משה, פירש את התורה כולה. הוא כתב גם חידושים על מסכתות, אבל התפרסם על פירושו לתנ"ך. היה ענק בתורה. היה רב בבוקרסט, והיה הרב של כל רומניה. בפורים שלחו לו משלוח מנות, ושמו עליה בובה בצורה חזיר. כמובן שהוא השמיד את העוגה, ושם את תמונתו על העוגה וכתב לשולח, תודה ששלחת לי את תמונתך אני שולח לך את תמונתי. ברומניה היתה הרבה כפירה. יום אחד נשיא הקהילה, שהיה שונא דת, תמיד היה מתחכך עם הרב, הורה

הוראות נגד התורה. אז הרב דרש בדרשתו שהנשיא הוא שוונץ. שוונץ ביידיש זה זנב. הנשיא כעס עליו עם תביעה משפטית. הרב לא פחד. אמר בסדר אני מתכונן בשבת הבאה לבקש מחילה, אני אתנצל לפני כל הקהל. אז באו מלא אנשים והוא שלח אנשים כדי שישמעו איך הרב מתנצל בפני נשיא הקהילה. הרב אמר את הדרשה, ואמר להם, אני יודע שבאתם היום לשמוע את ההתנצלות שלי, אבל לפני כן אספר לכם סיפור. יום אחד היה השועל שאהב להרגיז את האריה בגונגל, חוטף לו אוכל, מושך לו בראמה של השיער, אבל האריה עד שהוא זז, קשה להרגיז אותו. בכל זאת הזהיר אותו פעם פעמיים, שלוש האריה את השועל ולא שמע. בסוף יום אחד קצף האריה וידע שהשועל עומד להגיע, חיכה לו בסיבוב. רק בא השועל לעשות איזה משהו, מייד בא האריה וקפץ עליו. האריה יודע לרוץ טוב. ברח השועל והאריה אחריו. השועל מצא עץ עתיק יומין ששמורת הטבע שומרת עליו. הוא נכנס לתוך חור שהיה בעץ. לשועל הזנב ארוך, הוא הכניס כמה שהוא יכל מהזנב אבל כ 20 סנטימטר מהזנב נשארו בחוץ. האריה תפס לו בשוונץ והתחיל למשוך. והשועל לא נכנע. הארי מושך ומושך...כואב לו לשועל. התחיל השועל לצעוק שוונץ דמחילה, שוונץ דמחילה..מבקש מחילה מהשוונץ. אני אמרתי שוונץ על נשיא הקהילה. 70 פעם צעק. עד שכל הקהל צחק ואמר מחול לך מחול לך. אבל מה קרה עם השועל לא ידוע.

לכן תדע שהקב"ה שם זה כנגד זה. יש רשעים להבדיל הקב"ה שם כנגדם צדיקים. היו אז בגרמניה שלושה גדולי עולם, הגאון רבי שמשון רפאל הירש, שהיה מלמד את העם תורה ומוסר. היה גאון גדול. הוא למד מדעים, והוציא תעודת פרופסור, שלא יגידו שהרבנים לא יודעים. חיבר הרבה ספרים. השני, הגאון רבי עזריאל אלדסהיימר, גם הוא הוציא תואר ד"ר. היה פוסק גדול. יש שו"ת שלו, פלא פלאים. השלישי, הרב ד"ר מאיר להמן, עליו השלום. הוא חיבר למעלה מ 50 ספר. הוא כתב סיפורים יפים כדי שהציבור יקראו במקום רומנים. בסיפורים שלו היה הרבה מוסר השכל. הרש"ר הירש כותב על הפרשה שלנו, מה זה **ראה אנוכי נותן לכם**

ברכה וקללה...ולא אמר מה הברכה. אתה יודע איזה ברכה הכי גדולה ? **שתשמעו בקול ה'**.

כל אבא יאסוף את ילדיו ונכדיו בערב כיפור אחרי חצות ויברך אותם באותה שעה, כי זו שעת רצון והברכה אז מתקבלת. ולפני שהולכים לבית הכנסת גם שיברך אותם. מה יברך אותם ? שיהיו עובדי השם. כשהבן רואה שבשעה הזו זה מה שאבא שלו מברך אותו הדברים האלו נכנסים באוזניו ועושים פירות.

אין ברכה בעולם כמו ברכה כזאת, שמברך אותו שישמע בקול ה'. זה אמר הרש"ר הירש.

> **והקללה אם לא תשמעון וסרתם מן הדרך אשר אנוכי מצווה אתכם**

בברכה לא אמר כך. בברכה אמר **את הברכה אשר תשמעו** ואילו בקללה אמר **אם לא תשמעו וסרתם.**

מכאן למדו רבותינו מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה. מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה. אפילו גמר בליבו לעשות את המעשה מייד הקב"ה מחשיב זאת כאילו עשה.

רבי חיים פלאג'י, לפני 150 שנה, כתב, אם אדם רוצה לדעת מתי שעת רצון, וגם החכם מתי יבקש בקשות בעד הציבור, **בשעה שהרב אומר דרשה לציבור**. באותה שעה כולם הופכים להיות צדיקים גמורים, ויצר הרע בדל מהם לחלוטין. ואין לך שעת כושר לברך את ישראל כמו בשעה הזאת. זו שעת רצון. כי הקב"ה מצרף מחשבה טובה למעשה.

אם אדם חשב לעשות עבירה, אין הקב"ה מצרפה למעשה. אחרי שיעשה את המעשה אז יעניש אותו. אם לא יסורו מהדרך לא יעשו עבירות.

כתב **האש"ל אברהם**, אם אדם נמצא במבואות המטונפים, אסור אפילו להרהר דברי תורה. מה זה מבוא מטונף ? מקום שיש בו טינופת או ריח רע. תלמיד חכם המוח שלו כל הזמן עסוק בדברי תורה, אז אסור לו אפילו לעמוד במקום כזה. מה יעשה אדם שסגור במקום טינופת, והגיע זמן קריאת שמע ותיכך יעבור זמן אמירתה ? יהרהר בליבו כאילו הוא אומר. לא יוציא מהפה. הכל במחשבה. אבל אסור להרהר. מי אמר שזה מועיל ? האם מחשבה נחשב כדיבור ? יכול אדם אפילו לידור בחלום לא חייב לקיים. הנודר צריך שיהיה פיו וליבו שווים. מכיוון שהקב"ה מצרף מחשבה טובה למעשה אז יוצא ידי חובה. אם יצא מהמקום הזה והזמן לא עבר יגיד קריאת שמע בפיו.

דרך מבוא השמש

דברים יא, ל

- **למה הפסוק מציין מקום וכותב "דרך מבוא השמש" ?**
- **יש מקום שאין שמש ?**
- **מה זה דרך מבוא השמש ?**

הכלי יקר, כותב, שהתורה באה לתת מוסר לאדם, במיוחד לפני ראש חודש אלול. תתכונן אחרי דרך מבוא השמש, שלא יבוא אותו יום שתשקע שמשו, חס ושלום. כי הולך האדם אל בית עולמו. האדם לא יודע שהוא הולך לבית עולמו. יש שכר ועונש. העונש על העבירות שם לא כאן. וכך יסור ממנו יצר הרע.

כי אתם עוברים את הירדן

אומר הזוהר הקדוש, זה היצר הרע שהוא יורד לחייו של האדם. תחצה אותו. ואז תירש את עולם הבא. אם אתה שובר את היצר אז תירש עולם הבא. מי שזוכה ללמוד תורה, גן עדן זה פה.

ושמרתם לעשות את כל החוקים...

כל אחד משבעה שמות הקודש אסור למחוק אותו או חלק ממנו או אות.

מראש אסור לכתוב פסוק שהוא עתיד להימחק. הרמב"ם מביא דוגמא, מאלה שכותבים את ברכת הציצית על הטלית שלהם. בעקבות הכביסות, זה יתכלה...יש כאלה חכמולוגים שתורמים מטפחת לספר תורה, וכל המטפחת רוקם שם השם. זה איסור תורה.

עוון קשה מאד, למי שכותב את שם השם באחד משבעה שמות הקודש בדפים ואח"כ הדפים האלה נזרקים או מסתובבים על הרצפה. צריך להיזהר מזה מאד.

גם מי שמדפיס ברוך אשר יצר ואח"כ זה נמחק או נקרע, מאד חמור.

דרך לימוד מותר להזכיר שם השם. אני עכשיו צריך להסביר אז מותר לי להזכיר שמות השם. חוץ משם הויה שאסור להגות אותו. או אדנות אנו אומרים אדנות או אומר השם. איך נלמד ? צריך לבאר.

צריך זהירות. לכתוב אסור.

> **כי אם אל המקום אשר יבחר השם...לשום את שמו שם...**
>
> דברים יד, כד

◆ **איפה המקום ?**

ירושלים.

◆ **מהו המקום ?**

בית המקדש, הר הבית.

למה התורה לא הזכירה בשום מקום בתורה (בנביאים ירושלם מופיעה 541 פעם ועוד 5 פעמים עם מלא, עם יוד) ירושלים ?

היום ירושלים לא בנויה והיא לא שלמה. חסר בה יוד. חסר בה השם. היום בירושלים יש כרבע מליון גויים יושבים בירושלים. ומקבלים ביטוח לאומי ממה שאתה ואני עובדים. ועוד מקבלים הנחה בארנונה, ובונים מה שהם רוצים. אתה רוצה לבנות מרפסת צריך רישיון מאובמה וסבתו ואשתו, והם מה שרוצים עושים. אז זה נקרא ירושלים השלימה ? 201 צנחנים נשפך דמם בתוך ירושלים, חוץ מ 58

חיילי מילואים שנהרגו. בשביל מה ? בשביל שנפרנס את הגויים האלה ? מה זה ? זו לא גלות ? גלות הכי קשה !

הגמרא אומרת, שבזמן שמואל הנביא, בא דוד המלך, יחד עם ישי אביו, אחרי ששמואל משח אותו למלך, ואמר לשמואל הנביא, תביא את הסנהדרין ונראה איפה זה המקום של הר הבית. המקום לא היה ידוע. בהתחלה הלכו לליפתא, שאלו את שמואל הנביא זה המקום ? אמר להם, לא, כתוב "**ובין כתפיו שכן**". המקום של הר הבית זה כמו כתפיים, אז זה לא הראש. המשיכו הלאה, מצאו את ההר השני את ההר הבית. ואל תתפלא שאתה יורד להר הבית, כי בעוונותינו הרבים, בזמן חורבן הבית ההר ירד למטה. לכן אומר הנביא ישעיה, ביום ההוא יהיה נכון הר השם ונישא מגבעות בראש מרום הר ציון ונישא מגבעות. לעתיד לבוא ההר יצמח ויבלוט ונהרו אליו כל הגויים. יהיה בראש ההרים. **יפה נוף משוש תבל קרית מלך רב.** ככה יהיה במהרה בימינו כן יהיה רצון. אז הלכו וחיפשו עד שמצאו ואמרו שזה המקום. ואז היה המעשה עם ארבנה היבוסי. היה לו שם גורן. ארבנה היה מלך יבוס. יבוס זה סילואן של היום. דוד לא הצליח לכבוש את יבוס. אמר הקב"ה לדוד את סוריה כבשת, שזה לא ארץ ישראל, ופה את יבוס לא הורשת ? מה עשית ? בשביל זה אתה לא תבנה את בית המקדש. זה אחד הטעמים שדוד לא בנה את בית המקדש אלא שלמה בנו. אז ראה את מלאך השם וחרבו שלופה בירושלים באותו מקום, קנה את זה במחיר מלא מארבנה היבוסי. ואז בנה שם את בית המקדש.

◆ **הרמב"ם שואל למה התורה הזכירה איפה זה ירושלים ?**

> **כי אל המקום אשר יבחר...**
>
> דברים יד, כד

מפני שאם היו יודעים מראש איפה זה ירושלים היו כל השבטים רבים שירושלים תהיה בחלקה שלהם. כולם היו רוצים את ירושלים. כדי שלא תהיה מחלוקת בין

השבטים, מה עשה הקב"ה ? הסתיר את זה מהם. יהושוע בן נון כבש את ארץ ישראל 7 שנים. ואח"כ שבע שנים לקח לו לחלק את הארץ. הוא נתן לכל אחד ע"פ הגורל. בספר **המורה** כותב **הרמב"ם** שזו הסיבה שהעלים את זה הקב"ה. כדי למנוע את המחלוקת. ירושלים לא נתחלקה לשבטים כי היא קדושה מכולם.

> **והניח לכם מכל אויבכם מסביב וישבתם בטח**
>
> דברים יב, י

- **למה חזר ? פעם אחת "והניח לכם מכל אויבכם" ופעם נוספת "וישבתם בטח" ? מה העניין ?**

תראה איזה דבר מדהים אומר **הרמב"ם**. תראה איזו פסיכולוגיה אמיתית אומר הרמב"ם פה. כשיש אויב חיצוני, אז אנו עושים שלום. כולם מצטרפים לקואליציה. עושים ממשלת חירום לאומית. יש אויב מבחוץ אז מתאחדים מבפנים. אבל כאשר יש שלום מתחילות המלחמות בפנים. יש אויב פנימי ויש אויב חיצוני. תדע הקב"ה שהניח לכם מכל אויבכם, זה לגבי האויב החיצון. וישבתם בטח זה האויב הפנימי. גם פה בפנים יהיה שלום ולא תהיה מלחמה. החזון איש אמר שיש את הערבים

כאויב חיצוני כדי שיהיה לדת קצת שקט, אחרת לא היו מניחים לדת אפילו רגע אחד של שקט. **רבי יהונתן אייבשיץ** אומר "וישבתם בטח" ממחלוקות פנימיות.

> **ושמחתם בכל משלח ידכם ....ושמחתם לפני השם אלוקיכם...**

אומר **רבי יעקב מדובנא**, עליו השלום, מה זה ושמחתם לפני השם אלוקיכם ? ידוע שיש לאדם קשיים. לפעמים הוא צריך לעבוד וזה קשה לו או שצריך לעבוד בנחלה שלו. גם כשבונים זה קשה. בכל דבר של שמחה יש איזה כאב כמו שהגמרא אומרת **אליה וקוץ בה**. מה זה אליה ? זה החלק הטעים שבכבש שבאחוריים. אבל יש שם הרבה עצמות קטנות שהם כואבות. כמו שהגמרא אומרת, **אין לך כתובה שאין בה תגרה**. עד שהבן שלו מצא מישהי טובה ועד שהסתדרו פתאום מתחילה מריבה על משהו. מיום שחרב בית המקדש ככה נגזר. אז כוונת הפסוק שתהיה שמחה שלימה. הכל יהיה כמו שצריך.

- **ושמחתם לפני השם אלוקיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם...**
- **מה ענין הפירוט של כל מי שצריך לשמוח ?**

התורה מדגישה כל אחד באופן פרטי. לפעמים לאדם יש קללה. כמה שיש לו לא טוב לו. רצה לקנות רכב, קנה והוא מבסוט. והנה השכן ממול קנה פונטיאק. אז השמחה שלו לא שלימה. מי שיש לו עיניים גדולות לא שבע. תמיד יסתכל מי קנה יותר. מה תעשה כדי שתהיה מבסוט ? תסתכל על העבד שלך שאפילו קורקינט אין לו. והלוי אין לו בית בכלל. אתה יש לך קרקע. שאדם רואה שיש פחות ממנו שמח.

אשר בשמיים ממעל ואשר בארץ מתחת

דברים של עבודת השם תמיד תקנא במי שיותר ממך. אבל בענייני הארץ מתחת. אתה משתכר רק 6000 תראה יש אחד שאפילו 4000 לא מרויח. תמיד תסתכל במי שמתחת ממך.

כי ירחיב השם אלוקיך את גבולך

מה זה כי ירחיב ?

הרבה השתמשו ב"כי ירחיב" ב"לכשירחיב". אומר **הגאון מוילנא**, עליו השלום, היה מעשה איתו. היה סיפור מעניין. היה סוחר אחד שלווה כסף מחברו. סכום רציני. 1000 רובלים. ונתן לו שטר. לימים החזיר לו 700 רובלים. מתי תחזיר ? ענה לו "לכשירחיב", וכתב לו את זה בשטר. מה זה לכשירחיב ? לאט לאט חזר לאיתנו הסוחר. אמר לו המלווה, אני רואה שהתחלת להסתדר, תחזיר לי. אתה צודק המצב השתפר, אבל לא לזה התכוונתי. ההוא התרגז תבע אותו לבית הדין. כל

רב פסק אחרת ונהיתה מחלוקת. קבוצה של רבנים אמרו שהוא חייב להחזיר לו עכשיו וקבוצה אחרת של רבנים פסקה שהוא לא חייב להחזיר לו עכשיו. מה עושים ? בסוף הגיעו לגאון מוילנא. אמר להם, יש גמרא מפורשת, מסכת חולין, דף פ"ד, שם **רבי אלעזר בן עזריה** אמר, אדם שיש לו מנה (25 דינרים) יקנה בזה ליטרא ירק. אבל כשירחיב לו השם יותר ויש לו 10 מנים יקנה ליטרא דגים. ואם יש לו 50 מנה יקנה ליטרא בשר. ואם יש לו 100 מנה יקנה ליטרא בשר כל יום. ומאיפה למד ? כי כתוב "כי ירחיב השם את גבולך". אז הנה הגמרא במפורש אומרת מתי זה נקרא "לכשירחיב". לכו תעריכו את הרכוש יש לו 100 מנה ישלם. אין לו 100 מנה לא ישלם. כך פתר הגאון מוילנה.

רק הדם לא תאכלו...

דברים יב, טז

התורה הזהירה שאסור לאכול דם.

על הארץ תשפכנו כמים. איזה דם זה ? דם בהמה. ואילו דם חיה חייב כיסוי. דם עוף חייב כיסוי.

למען ייטב לך ולבניך

דברים יב, כח

יש מעשה על גוי ששאל את **רבי יהונתן אייבשיץ**. שאל הגוי את רבי יהונתן אייבשיץ, מה הקשר בין לא לאכול דם לבין למען ייטב לך ולבניך ?

ענה לו, **הרמב"ן** כתב שמי שאוכל שקצים ורמסים בהמות לא טהורות נהיה חולה וגם קונה מידת אכזריות. והאכזריות שלו עוברת לבנים שלו שאחריו. אכילת דבר אסור מקנה מידות אכזריות באדם. כשתאכל ע"פ הוראת התורה יצא לך בנים טובים ולא בנים אכזריים.

נביא מקרבך אשים לך...

- **מה זה מקרבך ?**
- **בעל הטורים כתב, גימטריא, זו האישה ובנה. לא מובן ?**

הוא פחד מהצנזורה. הגויים הרשעים היו בודקים את התורה והיו מוציאים כל ספר של פירוש על התורה. את ה"תוספות יום טוב" שמו בכלא ורצו להרוג אותו בגלל שכתב על ריבית שמותר להלוות לגויים וכל מיני דברים. מהשמיים היה לו נס גדול. הוא שלח את בנו, רבי שמואל, ללמוד בישיבה רחוקה מאד. מהשמיים יצא שהחליט לחזור לבית. לא היה לו רכב. עגלון אחד לקח אותו חלק מהדרך. בסוף הלך ברגל קילומטרים. והנה בחודש אייר הוא שומע צווחות. רואה שור שהשתגע ורודף אחרי 2 נשים. הוא רואה שתיכף השור משיג אותם וירסק אותם. על אחת מהן היה צעיף אדום. רבי שמואל רץ ולקח את הצעיף ממנה וזרק אותו. אז השור עזב אותם והתחיל להכות בצעיף. נפלו והתעלפו. התברר שאילו הן אשתו של המלך והנסיכה. אז אמרו זה הציל אותנו. בקשו את המציל, כי המלכה בקשה שהוא יבוא. הצלת את המלכה של צ'כיה. אמרה לו המלכה, אתה החיית אותי מה אתה רוצה מתנה ? לא רוצה כלום. מי אתה ? אני יהודי. בנו של הרב יום טוב הלר, עליו השלום. הוציאה כרטיס ואמרה לו מתי שאתה צריך את המלך בכל ימי חייך כל המלכות שלך. טוב תודה. לקח ושם בכיסו. הגיע הביתה, אמר להם שלום, כולם אבלים וחפויי ראש. מה קרה ? מחר צריכים להוציא את אבא להורג. מה ? העלילו עליו עלילות ופתחו את הספרים שלו ועשו לו משפט. אני יכול להציל את אבא. מייד הוציא את הכרטיס מהכיס. חשבו שהוא הוזה. מייד הלך לאן שהמלכה נמצאת וסיפר לה שרוצים להרוג את אביו. מייד שלחה שליחים למלך, שור כמעט ריסק אותי ואתה רוצה להרוג את אבא שלו ? הייתה עכשיו צריכה להיות הלוויה ממלכתית למלכה ולבת. הרב היום טוב הלר אמר להם, היה איזה עוון שבגלל זה, זה קרה. היו מדברים בבית הכנסת. בגלל שמדברים בבית הכנסת על זה נתפסתי

ושמו אותי בכלא. והוא תיקן תקנה של מי שבירך, ברכה לאילו שקבלו עליהם לא לדבר בשום דיבור חול בבית הכנסת ובפרט ביום השבת בית הכנסת.

- **מה זה זו האישה ובנה ?**

הם מאמינים שההוא הוא נולד מרוח. אז כתוב, כי יקום מקרבך נביא או חולם חלום, זו האישה ובנה ותיזהר זה שקר וכזב.

רבי שמחה מפשיסחא, אדמו"ר היה, (לפני כ 200 שנה) אומר שיש להזכיר את אליהו הנביא במוצאי שבת כי הוא מזכיר את זכויותינו. היום שיש איזה אדמו"ר מספרים איזה נפלאות עשה, הציל את זה....אבל אליהו הנביא לא עשה כלום, לא דברו על מופתים שעשה, לא. הוא אמר להם רק תגידו השם הוא האלוקים. הוא נתן להם לדעת מי זה הקב"ה. החפץ חיים אומר אתה מספר מופתים על הרב שלך, אתם מספרים שהקב"ה עשה את רצונו של הרב. אנחנו מספרים איך הרב שלי עושה את רצון השם. איך הוא נטל ידיים, איך הוא מתפלל. השבח של האדם הוא שהוא עושה את רצון השם.

הנודע ביהודה, רבי יחזקאל לנדאו, עליו השלום, פעם אחת היתה איזה אישה אחת שחלתה מאד, והגיעה לשערי מוות. אמרה להם תביאו לי קמיע מהנודע ביהודה. הוא היה גאון גדול. הוא לא היה כותב קמיעים. לא מאמין בקמעים. רצו אליו. הרופאים אומרים שנותרו לה יומיים לחיות. באו בית הדין ובקשו שהרב יעשה משהו. כי זה נכנס לה בראש. אמר בסדר. הביאו לו קלף, כתב משהו והוא אמר להם שימו את זה תחת הכרית שלה, אל תפתחו את זה. האישה הזאת אחרי שלושה ימים קמה על רגליה. נהיה רעש גדול, הנודע ביהודה כתב קמיע. פתחו לראות מה כתוב שם ? ראו כתוב שם, פ.י.ל.ד. שאלו את חכמי הקבלה, אמרו מימינו לא פגשנו בשם קדוש כזה. שאלו את הסופרים לא יודעים. בסוף באו לנודע ביהודה, אמר להם, ראשי תיבות פתי יאמין לכל דבר.

לא תתגודדו

הפשט, שאסור לקרוע את הבשר כדרך הגויים. שהם קורעים את העור שלהם ומוציאים דם על המת.

שאלו בגמרא, כשנפטר **רבי אליעזר הגדול**, **רבי עקיבא** היה משרט את בשרו. איך עשה כן ? לכבוד התורה. מה שהתורה אסרה זה על האדם עצמו. אנחנו יהודים. הנפטר יחזור. **ונאמן אתה להחיות מתים**. אבל לא תתגודד, הגמרא אמרה, לא תעשו אגודות אגודות. אסור שחלק מהאנשים יגידו בבית הכנסת צריך לקרא את ההפטרה הזו וחלק אחר יגידו צריך לקרא את ההפטרה הזו. זה נקרא לא תתגודדו. בית כנסת נפרדת זה משהו אחר. באותו בית כנסת זה איסור תורה. שאלו פעם את **הגאון מוילנא**, למה התורה הביאה את לא תתגודדו על מת ? אתם יודעים מה הסוד ? כשמת אדמו"ר אז הבנים שלו, כל אחד מקים חצר לבד. ועל זה התורה אמרה אל תהיו אגודות אגודות. אמר את זה על דרך בדיחותא.

האלשייך, עליו השלום, כתב, **כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום**

- **מה זה ?**

מעשר שני. צריך לקחת כסף. תדע כמה שיש לך יותר כסף אתה יותר רחוק מהקב"ה. כמה שיש לך פחות כסף אתה יותר קרוב אליו. יש לך כסף הרבה שכבר לא יכול לשאת, זה חס ושלום רחוק מהקב"ה.

לא תקפוץ את ידיך

תן צדקה. כשנולד התינוק הוא נולד עם יד סגורה. לומר, הכל שלי. ולא עליכם כשנפטר הולך עם יד פתוחה. לא לקחתי מאומה. שאדם ילמד מוסר שלא לריב על העולם הזה. לא שווה שנריב עליו.

והיית אך שמח

דברים טז, טו

למה והיית אך שמח דווקא בשמיני עצרת ? בסוכות יש לי סוכה. בסוכות יש ארבעת המינים. אבל שמחת תורה אין סוכה ואין ארבעת המינים. מה נשאר ? **להיות שמח בקב"ה.**

- **הקב"ה יבטל מעליכם כל גזירות רעות ויגזור עליכם גזירות טובות ותחיו חיים טובים ומאושרים.**
- **להחזרת החיילים, הפצועים, השבויים והמפונים לביתם בריאים ושלמים.**

✦ ✦ ✦

לעילוי נשמת

אפריים שמעון אריאל ז"ל

בן סיגל תחי'

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

📚 לכל החוברות באתר